

Col·legi d'Arquitectes
de Catalunya
Demarcació de Barcelona

iHOGAR!

L'imaginari arquitectònic a la revista ¡Hola!

EXPOSICIÓ

Organització: Àrea de Cultura,
Formació i Publicacions

Producció: Demarcació
de Barcelona del Col·legi
d'Arquitectes de Catalunya

Patrocini:

SONO Tecnologia Audiovisual, SL

Comissariat: Pedro Azara

Coordinació: Gemma Ferré

Assessoria: Maria Teresa Tapada

Documentació: Jaume Rovira

Disseny del muntatge:

Bet Cantallops(saeta)

+ Margarida Costa-Martins

+ Pere Ortega(saeta)

Col·laboradora: Noela Salvatierra

Producció vídeo:

BONVOYAGEKOBAGI STUDIO

Animació: Alessandro Zanchetta

Disseny gràfic: Flora Dominich

Construcció del muntatge:

Equiro Equipament, SL

Equipament audiovisual:

ONO Tecnologia Audiovisual, SL

Muntatge sonor: Miguel Orellana

Locució: Lurdes Gaspert

Lectura de fragments de: Tico Chao,

¡Hola!, 5 de novembre de 1992,

núm. 2517, pàgines 84-92

CATÀLEG

Producció: ACTAR Editorial

Direcció: Pedro Azara

Coordinació:

Oleguer Gelpí i Laura Parellada

Textos: Pedro Azara,

Bet Cantallops, M. Teresa Tapada

Disseny gràfic: Flora Dominich

Agraïments:

Arxiu Històric de la Ciutat de

Barcelona, Carmen Cantarell,

Mariona Fradera, Dolores Magallón,

Andrés Nudelman, Elena Rodríguez,

Esperanza Sala (Servei de Publi-

cacions de ¡Hola!), Gemma Serch,

Helena Tatay, i molt especialment,

Javier Osborne, ¡Hola!, fotògrafs i

propietaris, per les facilitats donades

i la cessió dels drets de reproducció

de les imatges.

Copyright: © ¡Hola!

Conscientment o no, intentem emmotllar els nostres habitatges a una imatge ideal de llar. Amb el pas del temps, aquesta imatge s'ha anat configurant a partir del record de la casa natal, dels models que imperen en la nostra cultura i de les imatges que la literatura, l'art, la publicitat, els programes i els serials televisius, i la premsa ens proporcionen (tot i que no sempre ens n'adonem).

Les revistes especialitzades d'arquitectura són (excessivament) gremials i no arriben al gran públic. L'ideari arquitectònic circula per altres canals gràfics i escrits.

Al contrari, els suplementos dominicals (que sempre inclouen un reportatge dedicat a llars modèliques) i les revistes de decoració (juntament amb molts programes de televisió com ara *La casa de tu vida*, *La granja*, *Aquí no hay quien viva*, *Hotel Royal Manzanares*, *Mis adorables vecinos*¹, els títols dels quals ja al·ludeixen a la relació entre habitants i hàbitats) gaudeixen d'àmplia difusió. Tanmateix, és l'anomenada "premsa del cor" la que, setmana rere setmana, ven més exemplars. Entre aquestes revistes destaca ¡Hola! que regularment, sovint en una secció anomenada *Casas con*

estilo, divulga uns models d'habitatge dels quals ens mostra, gairebé exclusivament, vistes interiors.

En els darrers quinze anys (el període de temps estudiat), la majoria d'imatges publicades presenten composicions o enquadraments molt semblants. Les primeres corresponen, majoritàriament, a uns interiors que obeeixen a criteris espacials i decoratius similars que recreen i transmeten una imatge característica de llar. Imatge que sembla la materialització d'un espai interior ideal. Expressions com ara "la nostra llar, un trosset de cel" o "més que amb tenir una casa com aquesta, sempre vaig somiar amb tenir una llar", no són infreqüents i denoten que aquests interiors proven de respondre a una imatge somiada

que, al seu torn, es proposa al (gran) públic com a model. Són espais habitats i viscuts, que evolucionen al ritme dels (somis) dels qui els habiten. Aquesta exposició estudia aquests models i els valors de l'espai, principalment interior, que la revista ¡Hola! sol divulgar; és a dir, els models socials defensats que se'n trasllueixen. Mitjançant el comentari de fotografies i les entrevistes, s'insisteix en la mena de llar a la qual respon la majoria dels reportatges, i en com es materialitza aquest ideal. Sovint, una "llar de foc" o xemeneia presideix i simbolitza la llar en què es vol convertir la casa: la casa busca ser un sostre protector (per als vius i per als morts).

La relació entre l'espai interior i l'exterior; els estils adoptats (preferentment antics, tradicionals o "exòtics"); l'associació entre l'immoble i els mobles; els colors, les textures, els tipus, el nombre i la disposició d'objectes i mobles: aquests són alguns dels trets que denoten l'imaginari de la llar que ¡Hola!, setmana rere setmana, ens proposa (i ens imposa) a tots, tant si volem com si no.

(1) Les històries de moltes sèries televisives, actuals i del passat, espanyoles i estrangeres (*Friends*, *Matrimonio con hijos*, *El príncipe de Bel Air*, *Siete vidas*, *Ana y los 7*, *Mujeres desesperadas*, etcètera), es desenvolupen en interiors prototípics –"la" casa, "la" granja–, com també ho fan determinats concursos, tots de gran audiència (com ara *Gran Hermano*). Seria convenient, si és que encara no s'ha fet, d'estudiar la possible influència dels models espacials (de l'ús de l'espai i de les relacions humanes que comporta) que proposen en el nostre imaginari arquitectònic. Altres concursos de televisió, com ara *La isla de los famosos* o *Perdidos*, en els quals, paradoxalment, els participants han d'aconseguir sobreviure fora d'un sostre protector posen de manifest la importància de l'espai interior per a (l'organització de) la vida humana.